

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16Csp/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316219385
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1316219385.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobkyne: Z. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/X, W., zastúpenej Q.. Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XXX, O. proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752 zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47233516, o vydanie bezdôvodného obohatenia 456,18 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 456,18 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 456,18 € od 21.01.2017 do zaplataenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 05.12.2016, sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala (i) vydania bezdôvodného obohatenia v sume 456,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 456,58 eur, odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému až do zaplataenia, (ii) určenia, že zmluvná podmienka uvedená v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, „Poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu: 150 eur“, je neprijateľná a náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa odôvodnila žalobu skutkovými tvrdeniami, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX, uzatvorenú na základe žiadosti žalobkyne po tom, čo jej žalovaný schválil úver vo výške 1.500 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 18,08 %, s ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) 25,71 % a priemernou RPMN 44,06 % (ďalej len „Zmluva“ alebo „ZoRU“). Žalobkyňa uviedla, že v bode 6. Zmluvy je uvedený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, za ktorý jej žalovaný neposkytol reálne plnenie a ktorý ako súčasť formulára zmluvy, nebol so žalobkyňou individuálne dojednaný a uvedené chýbajúce protiplnenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa predstavuje podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) neprijateľnú podmienku, pričom poukázala bod 70. rozsudku SD EÚ, sp. zn. C-143/13 z 26.05.2015. Ďalej uviedla, že staršie zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré žalovaný používal, obsahovali Dohodu o poskytnutí služby, spočívajúcej odklade troch splátok za odplatu a napriek tomu, že Krajský súd v Prešove právoplatne rozhodol o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky viacerými rozsudkami z roku 2015, žalovaný v rozpore s § 53a ods. 1 OZ, túto podmienku s rovnakým významom používa aj naďalej, pričom sa spolieha na jej vyňatie a vloženie do osobitnej dohody o poskytovaní služieb z 25.09.2014, ako je tomu aj v tomto prípade. Žalobkyňa v tejto súvislosti

namietala, že v bode 7.1 Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX (ďalej len „Dohoda“), je uvedená mesačná odplata za jej uzavretie vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru, zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, pričom konkrétnu sumu si spotrebiteľ musí vypočítať sám a výsledkom je suma 1.451,52 eur. Potom pri výške reálne poskytnutého úveru v sume 1.350 eur, iba odplata za doplnkové služby predstavuje 107,52 % úveru. Žalobkyňa konštatovala, že Dohoda nielen neobsahuje presné určenie odplaty ale ani neuvádza, prečo za rovnaké služby platí viac ten zákazník, ktorému je poskytnutý vyšší úver, pričom v neposlednom rade ide o úžeru, lebo vzájomné plnenia sú v hrubom nepomere. Preto je uvedená Dohoda podľa § 39 OZ absolútne neplatná. Ďalej žalobkyňa namietala, že ZoRU neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), nakoľko z nej nie je zrejmé, kedy nastáva konečná splatnosť úveru, pretože neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch: termín konečnej splatnosti úveru, významnej pre spotrebiteľa tým, že má byť už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch je dlh povinný plniť, pričom konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy mohol zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na viaceré súdne rozhodnutia, ktoré sa zaoberali touto otázkou. Okrem toho Zmluva o úvere nemá ani ďalšiu zákonom požadovanú náležitosť, ktorou je správne uvedenie RPMN. Žalobkyňa mala uhradiť na úver 42 mesačných splátok po 81,99 eur, čo je spolu suma 3.443,58 eur (42 splátok x 81,99 eur). Žalovaný jej v skutočnosti poskytol úver len vo výške 1.350 eur a doposiaľ na predmetnú zmluvu zaplatila sumu 1.806,58 eur. RPMN tak predstavuje 88,15%, pričom v zmluve je nesprávne uvedená výška 25,84%. Bezodôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, tak predstavuje rozdiel medzi uhradenými platbami vo výške 1.806,58 eur a poukázanou výškou úveru 1.350,- eur, teda sumu 456,58 eur. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný ju vyzval pokusom o zmier z XX.XX.XXXX k úhrade dlhu v sume 1.748,43 eur. Napokon žalobkyňa konštatovala, že pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa v zmysle článku 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS a a súd je povinný ju preveriť z úradnej moci, pričom neprijateľná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a naliehavý právny záujem na jej určení je daný zákonom a sa nepreveruje.

3. Žalobkyňa na preukázanie skutkových tvrdení predložila so žalobou nasledovné listinné dôkazy: Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úver - číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX, Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX, detail pohybu na účte W XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX z XX.XX.XXXX a potvrdenia o vkladoch v sume 81,99 eur v období od 31.10.2014 do 07.11.2016.

4. Žalovaný prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne, v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 09.02.2017 predovšetkým namietal miestnu nepríslušnosť súdu, nakoľko nárok na vydanie bezodôvodného obohatenia nie spotrebiteľským vzťahom, ale osobitným podľa § 451 a nasl. OZ a preto nie je daný dôvod na určenie miestnej príslušnosti podľa § 19 písm. d) C.s.p. a príslušným súdom je všeobecný súd žalovaného, v danom prípade Okresný súd Bratislava I. Vo vyjadrení k veci samej, žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobkyne ohľadom uzatvorenia predmetnej ZoRU, Dohody o poskytovaní služieb a nepoprel ani tvrdenia ohľadom uhradenia sumy z titulu splátok úveru v celkovej sume 1.806,18 eur. K požiadavke žalobkyne určiť, že poplatok za poskytnutie úveru, je neprijateľná zmluvná podmienka žalovaný namietal, že tento právny inštitút nie je aplikovateľný na otázku poplatku za uzatvorenie zmluvy a žalobkyňa neuviedla žiadny argument, pre ktorý by tomu tak malo byť. Poukázal na to, že zmyslom a účelom neprijateľnej zmluvnej podmienky je to, aby sa spotrebiteľ mohol s úspechom domáhať voči dodávateľovi toho, v čom mu táto podmienka bránila. Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou súčasťou obchodnej praxe a tento fakt bol a aj je zohľadnený príslušnou právnu úpravou, pričom poukázal na definíciu poplatku podľa § 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch, resp. ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý síce legálnu definíciu poplatku nemá, však poplatok viackrát spomína v úprave vo význame inej platby ako je úrok (napr. v § 1 ods. 3 písm. j), § 2 písm. g) a pod.). Okrem toho advokát žalovaného poukázal na zmenu právnej úpravy účinné od 10.06.2013 (§ 9 ods. 10 zák. č. 129/2010 Z.z.), ktorej cieľom bolo zakázať veriteľom požadovať od spotrebiteľov určitý druh poplatkov alebo odplaty a zaviedol výslovnú

úpravu toho, aké poplatky pri spotrebiteľskom úvere sú ex lege za zakázané. Podľa tejto zákonnej úpravy poplatok za poskytnutie úveru zákonodarca nepovažoval za problematický a neprípustný, pričom ide o všeobecne rozšírenú položku, ktorá v rámci celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nepredstavuje zakázanú kategóriu poplatkov a ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). V tejto súvislosti žalovaný odkázal aj na list NBS z 29.01.2016, ktorá otázku poplatku posudzovala a dospela k záveru, že je v súlade s predpismi na ochranu spotrebiteľa. Napokon žalovaný poukázal aj na to, že o tomto poplatku žalobkyňa vedela, s týmto vedomím podala žiadosť o poskytnutie úveru, schválený úver čerpala a splácala a informácie o poplatku vyplývali aj zo štandardných európskych informácií spotrebiteľskom úvere. Ohľadom Dohody o poskytovaní služieb, ktorú žalobkyňa napadla najmä z hľadiska výšky odplaty za jej uzatvorenie, ktorá má predstavovať 107,52 % zo sumy poskytnutého úveru po odpočítaní poplatku za jeho poskytnutie, žalovaný namietal nesprávne posúdenie predmetného zmluvného dojednania. Uviedol, že je nesporné uzatvorenie predmetnej dohody na základe slobodne a vážne prejavenej vôle žalobkyne, vyhotovenej na samostatnej listine, žalobkyňou podpísanej, čo predstavuje súhlas so všetkými jej ustanoveniami, počnúc správnosťou údajov v označení strán a končiac tým, čomu sa chce konajúca osoba zaviazat'. Žalovaný poukázal na to, že uzatvorenie dohody nebolo podmienkou pre získanie úveru (čl. 1. bod 2), čo napokon podľa obsahu žaloby ani nie je sporné. Predmetom dohody je poskytovanie komplexného balíčka služieb, odplata sa platí mesačne a obsah jednotlivých služieb nadväzuje na konkrétnu úverovú zmluvu a preto je logické, že výška odplaty nadväzuje na konkrétne podmienky úverovej zmluvy. Nakoľko zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že odplata musí byť vyjadrená pevnou sumou, uzatvorenie dohody bolo dobrovoľné, žalobkyňa vedela o jej význame, právach a povinnostiach a vstúpila do úverového vzťahu so žalovaným nielen v tejto predmetnej zmluve, ale aj v ďalších troch prípadoch, to nepochybne odráža jej spokojnosť a vôľu byť za obdobných podmienok opakovane viazaný. Žalovaný poprel dôvody, na základe, ktorých žalobkyňa uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Konštatoval, že Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ďalej len „Oznámenie“), predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy v podobe žiadosti, ale je v zmysle článku 7 ods. 7. 1 zmluvných dojednaní, neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy. Uviedol, že potom aj údaj o dni splatnosti poslednej splátky, vyplýva tak zo splátkového kalendára, ako aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, tzn. že ZoRU obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a je vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Tejto súvislosti žalovaný poukázal na viaceré súdne rozhodnutia. Žalovaný ďalej namietal tvrdenia, že ZoRU neobsahuje uvedenie počtu, výšky a termínu splatnosti splátok s tým, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy nevyžadoval, aby suma istiny, úroku a iných poplatkov tvoriacich jednu splátku boli uvedené jednotlivo alebo popri sebe. Žalovaný namietal, že táto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie, len ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhradili v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod.. Zmluva pritom obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (81,99 €), počet splátok (42) a v Oznámení je uvedený termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí), tzn. všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) z. č. 129/2010 Z. z. a nad rámec uvedeného aj dátum splatnosti prvej splátky, pričom výklad prezentovaný žalobkyňou predstavuje v podstate požiadavku, aby ZoRU obsahovala amortizačnú tabuľku v zmysle § 9 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej žalovaný s odkazom na rozpis vzorca pre výpočet RPMN k predmetnej ZoRU, poprel tvrdenia žalobkyne o nesprávnom výpočte RPMN, nakoľko dohoda o poskytovaní služieb bola uzatvorená dobrovoľne, nebola podmienkou získania úveru a preto by zarátanie odplaty za poskytnuté služby do celkových nákladov pri výpočte RPMN, bolo v rozpore so zákonom v zmysle § 2 písm. g) a i) zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný tiež namietal nesprávne označenie sumy 1.350 eur ako sumy poskytnutého úveru, nakoľko išlo o sumu, ktorá bola vyplatená ako rozdiel medzi sumou úveru 1.500 eur a poplatkom za jeho poskytnutie v dôsledku jeho započítania ako pohľadávky žalovaného. Spotrebiteľov v dôsledku takéhoto postupu nie je v horšej situácii, akoby bol v prípade, ak by uhradil poplatok za poskytnutie úveru samostatnou sumou. Pritom skutočnosť, že veriteľ za poskytnutie úveru požaduje zaplatenie poplatku vyplýva z formulára o štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere. Započítanie týchto dvoch pohľadávok, a to časti nároku na vyplatenie úveru a nároku na zaplatenie poplatku, predstavuje tiež spôsob „poskytnutia úveru“ a pokiaľ by nedošlo k započítaniu, spotrebiteľ by musel uhradiť aj poplatok za poskytnutie úveru v deň uzatvorenia úverovej zmluvy. Preto podľa žalovaného nejedná o žiadny legitímny dôvod na to, aby prístup k otázke úročenia bol rozdielny. K údajom o výške RPMN v ZoRU žalovaný uviedol, že sa nenavrhuje a nedojednávava v zmysle § 44 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale sa určuje výpočtom, ktorý stanovuje zákon, pričom v bode 5. Žiadosti/Zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj ako predpokladaná RPMN za úver a presný údaj o RPMN za úver je uvedený v bode 6. tejto Žiadosti/Zmluvy. Preto nemožno hovoriť, že nebol prijatý návrh na uzavretie zmluvy

v časti náležitosti o výške RPMN, nakoľko rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že ju možno určiť až po jeho schválení a v bode 6. zmluvy je uvedená presne. Pre výpočet RPMN sú totiž významné údaje o sume úveru, celkových nákladoch, dátumu splatnosti prvej splátky, dátumu vyplatenia úveru a dátumu splatnosti každej splátky, pričom pri podaní žiadosti údaje o dátume vyplatenia úveru nie je známy a určitým sa stane až pri schválení úveru. Preto sa údaj o RPMN môže odchyľovať, čo však nie je zmenou návrhu. Preto žalovaný tvrdí, že údaje o RPMN nie je dohodnuteľný v zmysle všeobecných ustanovení civilného práva o vzniku zmluvy, nakoľko zákon tým, ako určuje parametre, neumožňuje navrhnúť ho. Žalovaný preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalobkyňu zaviazat' na náhradu trov konania.

5. Žalovaný spolu s vyjadrením na preukázanie skutkových tvrdení predložil nasledovné listinné dôkazy: Žiadosť o poskytnutie revolvingového úver - číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorej druhú a tretiu stranu tvorili Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o.- verzia september 2014, Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/2/2015 z 14.07.2015 a odpoveď NBS z 29.01.2016.

6. Žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu v replike zo dňa 13.04.2017, k argumentácii žalovaného uviedla, že trvá na tom, že na predmetné konanie je miestne príslušný súd podľa § 19 písm. d) C.s.p., nakoľko ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Opakovane namietala, že poplatok za poskytnutie úveru podľa bodu 6. zmluvy v sume 150 eur nebol individuálne dojednaný a žalovaný jej neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok a preto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Poprela tvrdenie žalovaného o tom, že by obdržala dokument - štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, z ktorých mali vyplývať aj informácie o poplatku, nakoľko zo zmluvy nie je možné zistiť o aké plnenie ide. S poukazom na § 4 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. namietala, že žiadne dokumenty, ktoré boli uzatvárané zároveň spolu so ZoRU neboli individuálne dojednané a bola nútená podpísať pokiaľ chcela získať predmetný úver. Preto je nepravdivé tvrdenie žalovaného, že dohoda o poskytovaní služieb nebola podmienkou pre získanie úveru, nakoľko pokiaľ by s ňou nesúhlasila spotrebiteľský úver by jej nebol poskytnutý. Zopakovala, že žalovaný za doplnkovú službu žiada 34,56 eur mesačne, čo pri výške poskytnutého úveru 1.350 eur predstavuje 107,52 %. Žalobkyňa preto trvá na tom, že z toho dôvodu je Dohoda o poskytovaní služieb z 25.09.2014, ktorá nebola individuálne dojednaná, podľa § 39 a § 39a OZ absolútne neplatná. V tejto súvislosti s poukazom na § 2 písm. g) a i) zákona č. 129/2010 Z. z. žalobkyňa uviedla, že do výpočtu RPMN musia byť zahrnuté všetky náklady spojené so spotrebiteľským úverom vrátane nákladov vyplývajúcim z tejto dohody. Zopakovala, že rovnako z dôvodu nezahrnutia odmeny za poskytovanie služieb do celkových nákladov, je v ZoRU nesprávne uvedená výška RPMN. Okrem toho uzatvorenie predmetnej dohody považuje žalobkyňa za nekalú prax žalovaného, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko žalovaný má týmto spôsobom v úmysle obchádzať zákonné limity, stanovené na odplatu za spotrebiteľský úver. Žalobkyňa zotrvala na tvrdení, že ZoRU neobsahovala zákonom vyžadovanú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) cit. zák., a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, vyjadrenú konkrétnym časovým okamihom tak, aby spotrebiteľ mohol pred jej uzatvorením zohľadniť aj dĺžku trvania záväzkového vzťahu, nakoľko Oznámenie veriteľa, na ktoré sa žalovaný odvolával žalobkyňa nepodpísala a preto ho nie je možné pokladať za súčasť úverovej zmluvy. Z uvedeného dôvodu je preto potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa naďalej trvala na tom, že uzatvorená úverová zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN neprospech spotrebiteľa, ktorá vyjadruje celkové náklady spojené s úverom, nakoľko mala uhradiť úver v 42 mesačných splátkach po 81,99 eur, čo predstavuje sumu vo výške 3.443,58 eur pri poskytnutí úveru v sume 1.350 eur, na základe čoho nemôže byť RPMN vo výške 25,71%. Aj z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Napokon žalobkyňa poukázala na to, že žiadosť o poskytnutie úveru podpísala dňa 22.09.2014 a v ten istý deň podpísala aj dohodu o poskytnutí služieb, rozhodcovskú zmluvu a dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom poskytnutie úveru podmieňovalo podpísanie uvedených dokumentov predložených veriteľom. Žalovaný tieto dokumenty podpísal dňa 25.09.2014 a sám vyplnil časť 6. predmetnej žiadosti/zmluvy s názvom : údaje o schválenom revolvingovom úvere. Uvedený postup vyplýva z bodu 2.1 zmluvných dojednaní, uvedených malým ťažko čitateľným písmom pričom toto ustanovenie žalobkyňa považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku nakoľko je v ňom uvedené, že dlžník súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, čím sa dlžník vopred vzdáva práva odmietnuť také zmluvné podmienky doplnené

dodatočne veriteľom v jeho neprospech. Navyiac toto ustanovenie obchádza povinnú písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. V následnej duplike zo dňa 28.06.2017 advokát žalovaného zopakoval svoje námietky ohľadom miestnej príslušnosti konajúceho súdu vychádzajúc z názoru, že vydanie bezdôvodného obohatenia je osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom, je ho nutné posudzovať podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a preto nie je daná miestna príslušnosť tunajšieho súdu v zmysle § 19 písm. d) C.s.p.. Rovnako zopakoval, že popiera tvrdenie žalobkyne o neposkytnutí reálneho plnenia za poplatok 150 eur za poskytnutie úveru a tvrdenia, že poplatok nebol individuálne dojednaný, z ktorého dôvodu poplatok predstavuje neprijateľnú podmienku, pričom zopakoval predchádzajúcu argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k žalobe s tým, že ide o protiplnenie za činnosť žalovaného ako veriteľa pre a pri uzatvorení zmluvy a cenu takéhoto plnenia nemožno považovať za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ. Ďalej poprel aj tvrdenia žalobkyne, že dohoda o poskytovaní služieb nebola dojednaná individuálne a podmieňovala uzatvorenie úverovej zmluvy a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku s tým, že tvrdenie žalobkyne nemá oporu v zákone, ani v povahe zmluvného vzťahu. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa uzatvorila predmetnú dohodu ako samostatnú listinu a preukázateľne ju podpísala, čím vyjadrila súhlas s jej obsahom a všetkými jej ustanoveniami, čo sa podľa § 35 OZ nedá vykladať inak ako tak, že zmluvné strany so zmluvou súhlasili. To, že uzatvorenie dohody nebolo podmienkou na poskytnutie úveru vyplýva priamo z jej obsahu v čl. I. bod 2. a žalobkyňa bola o jej obsahu náležitým spôsobom informovaná, mohla sa s ňou oboznámiť, čo vyplýva z čl. III. bod 5.. potom tvrdenia žalobkyne, ktorými spochybňuje svoj vlastný slobodný prejav vôle, vyvolávajú dôvodné pochybnosti o ich vierohodnosti a v konečnom dôsledku o oprávnenosti uplatneného nároku. Advokát žalovaného rovnako namietal argumentáciu žalobkyne, že odplata za poskytnutú službu je vo výraznom nepomere k hodnote vzájomného plnenia a preto je neprijateľnou podmienkou, keď predmet dohody o poskytovaní služieb a odplata za službu, sú vylúčené z aplikácie § 53 ods. 1 OZ. Zotrval na námietkach ohľadom nesprávne uvedenej výšky RPMN, z dôvodu nezahrnutia všetkých nákladov do jej výpočtu, pričom uviedol, že z § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienkou pre získanie úveru. Preto je vylúčené, aby odplata za doplnkovú službu, bola zahrnutá do celkovej výšky RPMN, práve z dôvodu jej doplnkového a dobrovoľného charakteru. Advokát žalovaného uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť vymedzený konkrétnym dátumom, nakoľko nemá oporu v právnej úprave, keď § 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy výslovne neupravuje povinnosť špecifikovať okamih konečnej splatnosti úveru konkrétnym dátumom. Žalovaný označil za zavádzajúci argument žalobkyne, že nakoľko nepodpísala listinu Oznámenie veriteľa, nemožno ju považovať za súčasť zmluvy, hoci nepoprela, že v tejto listine je dátum konečnej splatnosti úveru uvedený, pretože ZoRU je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na listine označenej ako Žiadosť/ Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a Zmluvnými dojednaniami, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť a zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, medzi ktoré patrí aj uvedené Oznámenie veriteľa. Preto ZoRU obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky, tzn. 01.04.2018. Advokát žalovaného zopakoval, že popiera tvrdenie žalobkyne o nesprávne uvedenej výške RPMN v kontexte údajnej výšky odplaty za poskytnutý úver, ktorú bola povinná uhradiť v 42 mesačných splátkach po 81,99 eur, namietal, že mesačná splátka je v skutočnosti v sume 47,43 eur, z čoho úroky predstavujú čiastku 11,72 eur a splátka zahŕňa aj mesačnú platbu podľa dohody o poskytovaní služieb, preto žalobkyňa len účelovo zavádza a snaží sa vyvolať dojem, že musí za poskytnutý úver zaplatiť neprimerane vysokú odplatu v rozpore s určenou výškou RPMN. Napokon advokát žalovaného namietal, že by čl. 2.1 zmluvných dojednaní bol neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko sa dlžník v ňom vopred vzdáva práva odmietnuť také zmluvné podmienky, doplnené dodatočne veriteľom, ktoré by boli v jeho neprospech. Ako argument uviedol tvrdenie, že náležitosti pre úverovú spotrebiteľskú zmluvu predpísané zákonom, nemajú rovnaký charakter a nemožno ich všetky dohodnúť na základe zmluvnej slobody strán, nakoľko niektoré údaje sú určené priamo štátnym orgánom (napr. priemerná RPMN), zákonom (napr. ktorý subjekt je kontrolným orgánom pre otázky súvisiace so spotrebiteľskou úverovou zmluvou) alebo sú určené podľa zákonom stanoveného pravidla (napr. výpočet RPMN). Preto údaj o RPMN nemôže byť objektívne dohodnutý stranami zmluvy a preto je vylúčený a záver o jeho neprijateľnosti. Poukázal na vzorec pre výpočet RPMN, ktorý mal byť prílohou vyjadrenia k žalobe (avšak nebol predložený).

8. Strany sporu prostredníctvom svojich právnych zástupcov ešte raz zopakovali uvedené námietky a postoje vo veci, v následných písomných vyjadreniach.

9. Podľa § 290 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie.

11. Súd vec meritórne prejednal na pojednávaní dňa 24.02.2022, na ktoré mali strany sporu doručenie predvolania vykázané riadne a včas, za splnenia procesných podmienok podľa § 180 C.s.p. v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 28.01.2022 z dôvodu hospodárnosti konania, pričom zároveň súhlasil s konaním pojednávania v jeho a žalovaného neprítomnosti. Súd vypočul splnomocneného zástupcu žalobkyne, oboznámil sa s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe, duplikou a neskorším písomným vyjadrením k veci, vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu (odsek 3. a 5. rozsudku), ako aj skutočnosťami vyplývajúcimi z verejných registrov (napr. obchodného registra a podobne), na základe ktorého mal za nesporne preukázaný skutkový stav, rozhodujúci pre právne posúdenie veci. Strany sporu ďalšie návrhy na dokazovanie nemali a preto súd podľa § 182 C.s.p. vyhlásil dokazovanie za skončené a vo veci vyhlásil rozsudok (§ 219 ods. 2 prvej vety C.s.p.), po posúdení zisteného skutkového stavu, rozhodujúceho pre právne posúdenie veci.

12. Zástupca žalobkyne pred súdom zotrval na skutkových tvrdeniach opísaných v žalobe, replike a ďalších písomných vyjadreniach, na ktoré odkázal (§ 181 ods. 1 C.s.p.), na uvádzaných právnych dôvodoch, nenavrhol žiadne ďalšie dokazovanie a žiadal žalobe vyhovieť v plnom rozsahu.

13. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci samej a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

14. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

15. Podľa § 151 ods. 2 C.s.p., ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenie o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

16. Podľa § 215 ods. 1 C.s.p., súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

17. Súd predovšetkým posúdil námietku miestnej nepríslušnosti zo strany žalovaného a dospel k záveru, že je nedôvodná, nakoľko v danom prípade vychádza nárok zo záväzkového vzťahu medzi stranami sporu, ktorý jej spotrebiteľského charakteru a preto sa na konanie v predmetnej veci vzťahujú ustanovenia o osobitnej miestnej príslušnosti v zmysle § 19 písm. d) C.s.p. v nadväznosti na § 290 C.s.p..

18. V merite veci mal súd za nesporne preukázané, že žalobkyňa ako dlžník dňa 22.09.2014 podpísala a adresovala žalovanému písomnú Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o poskytnutie revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXX, (ďalej aj „Žiadosť/Zmluva o RU“), ktorú žalovaný podpísal dňa 25.09.2014.

19. Podľa bodu 5. uvedenej Žiadosti/Zmluvy o RU (Údaje o požadovanom revolvingovom úvere), žalobkyňa požadovala o úver v celkovej výške 1.500,00 eur so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach po 47,43 eur (vrátane úrokov) a informatívnom údaje o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka + platby podľa Dohody o poskytovaní služieb) v sume 81,99 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovanému zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) bola 2.142,60 eur, predpokladaná RPMN za úver 26,17 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná RPMN za úver 44,06 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú má dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) 2.142,06 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 26,17 %, ročná úroková sadzba revolvingu 18,08 % a poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150 eur. Účel úveru bol nákup elektroniky.

20. V bode 6. Žiadosti/Zmluvy o RU (Údaje o schválenom revolvingovom úvere), boli uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere veriteľom s totožnými parametrami ako požadoval žalobca, okrem údaju o RPMN za úver vo výške 25,84 % a predpokladanej RPMN po poskytnutí revolvingu 25,84 %, ktoré boli uvedené v inej výške ako v žiadosti v bode 5. a navyiac v tejto časti žalovaný bod 6. doplnil (rozšíril) o uvedenie ročnej sadzby úrokov z omeškania 5,05 %.

21. V bode. 7 Žiadosti/Zmluvy o RU sa v ďalšom odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, ktoré by mali byť neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy o RU a mali byť uvedené na zadnej strane Žiadosti/Zmluvy o RU, a ďalej vyhlásenie, že sa Dlužník, Spoludlužník 1, Spoludlužník 2 s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať, ako aj informáciu, že žalovaný je oprávnený po vyhodnotení údajov o výške úveru, jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, poskytnutú čiastku úveru, RPMN úveru, cenu úveru, zmluvnú odmenu, poplatok za uzatvorenie zmluvy bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností zo strany veriteľa.

22. Zo žalobkyňou predložených Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. číslo zmluvy (VS) XXXXXXXXXXXX, verzia platná XX.XX.XXXX vyplýva, že sú napísané drobným písmom na troch stranách listu, netvoria pevnú súčasť so ZoRU a nie sú podpísané žalobkyňou.

23. Z listiny - Dohoda o poskytnutí služby č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX podľa § 51 Občianskeho zákonníka, vyplýva že žalobkyňa ako dlžník ju podpísala dňa XX.XX.XXXX a žalovaný ako veriteľ dňa 25.09.2014 (ďalej aj „Dohoda“). Predmetom Dohody bolo poskytnutie komplexného balíčka služieb, ktorý zahŕňal možnosť odkladu maximálne troch akýkoľvek splátok úveru žalobcovi na jeho žiadosť, poskytnutie informácií o stave záväzkov žalobcu, informácií pred splatnosťou splátky, informácií o prijatí platby, za vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, za zmenu zmluvy na podnet žalobcu, za preparovanie platieb na príslušnú zmluvu a za druhú upomienku zdarma. Zároveň sa žalobca podľa čl. 7.1 Dohody zaviazal za uzavretie Dohody zaplatiť žalovanému odplatu vo výške 2,56 % mesačne zo sumy schváleného úveru zníženej o poplatok za poskytnutie úveru, splatnou mesačne spolu so splátkou úveru a úroku za úver a ktorá bude uvedená v Oznámení o schválení úveru. V tomto Oznámení o schválení úveru bude uvedená aj celková výška splátky úveru, vrátane úroku a splátky odplaty podľa Dohody, pričom počet a dátum splatnosti splátok odplaty je rovnaký s počtom a dátumom splatnosti splátok úveru a úroku za úver.

24. Žalovaný predložil súdu fotokópiu inej verzie Žiadosti/Zmluvy o RU a Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., kde prvá strana listiny obsahovala body 1. až 7. ZoRU, totožné ako ju predložil žalobca, druhú a tretiu stranu listiny tvorili Zmluvné dojednania, ktoré v nadpise na rozdiel od tých, ktoré predložil žalobca, nemali uvedené číslo konkrétnej ZoRU (č. XXXXXXXXXXXX) a neboli rozpísané drobným písmom na troch, ale len na dvoch stranách a štvrtá strana listiny obsahovala body 8. až 13. ZoRU a podpisy zmluvných strán - žalobkyne zo dňa XX.XX.XXXX a žalovaného zo dňa XX.XX.XXXX (totožné s 2. stranou ZoRU, ktorú predložil žalobca).

25. Z listiny - Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „Oznámenie“), a nie sú podpísané žalobcom, iba veriteľom, vyplývali nasledovné údaje o schválenom úvere:

Schválená výška úveru : 1.500 €

Splatnosť úveru : 42 mesiacov

Výška mesačnej splátky úveru : 47,43 €, z toho istina 35,71 € a úroky 11,72 €

Splátka podľa Dohody o poskytnutí služby (mesačne) : 34,56 €

Výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa Dohody) : 81,99 €

Poplatok za poskytnutie úveru : 150 €

Dátum splatnosti prvej splátky úveru : 01.11.2014

Dátum splatnosti poslednej splátky úveru : 01.04.2018

Periodicita splácania úveru : mesačne

Dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania : 1.

Celková výška úveru : 1.500 €

RPMN úveru : 25,84 %

Priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ : 44,06 %
Schválená výška revolvingu : 1.500 €
Zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu : 1.500 €
Výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu : 47,43 €
RPMN po vykonaní revolvingu /predpokladaná výška : 25,84 %
Úverový limit : 1.500,00 €
Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky po celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru): 2.142,06 €
Odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytnutí služby : 1.451,52 €
Ročná úroková sadzba úveru : 18,08 %
Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (revolving + úroky po celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu): 2.142,06 €
Ročná úroková sadzba revolvingu: 18,08 %
Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania : 5,05 %
Dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy o RÚ : 25.09.2014
Dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ: 25.09.2014.

26. Podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObchZ“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zmluvy o úvere.

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

29. Podľa § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

30. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

31. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

32. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

34. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

37. Podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne

závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

38. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

39. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

40. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

41. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

42. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

43. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

44. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

45. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

46. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.09.2014 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

47. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

48. Podľa § 2 písm. g), h) a i) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie
g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

49. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (Posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

50. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

51. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

52. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

53. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

54. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610.html>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

55. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

56. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady

na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

53. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

54. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

55. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

56. V danom prípade súd, posúdiac zistený skutkový stav podľa citovaných ustanovení zákona, dospel k záveru, že žaloba je v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia dôvodná.

57. V prejednáwanej veci sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, z titulu majetkového prospechu získaného prijatím plnenia bez právneho dôvodu nad rámec poskytnutej istiny úveru, na základe Zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, ktorú mal uzatvoriť ako dlžník so žalovaným ako veriteľom a ktorá je z dôvodu absencie zákonných náležitostí, bezúročná a bezpoplatkov. Okrem toho žiadala, aby súd vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v bode 6. ZoRU č. XXXXXXXXXXXX z XX.XX.XXXX, týkajúcej sa dohody o poplatku za poskytnutie úveru / revolvingu v sume 150 eur.

58. Predmetná Zmluva o RÚ predstavuje vzhľadom na povahu zmluvných strán (žalobkyňa je spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 a žalovaný je dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na ktorú sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv v čase jej uzatvorenia, vzťahoval v tom čase platný a účinný osobitný zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 9 ods. 1 a 2 tohto zákona, musí byť každá zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená v písomnej forme a okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať aj ďalšie (osobitné), zákonom predpísané náležitosti. Pokiaľ v zmysle všeobecných ustanovení o zmluvách, došlo k platnému uzatvoreniu takejto spotrebiteľskej zmluvy, absencia osobitných náležitostí v zásade nemá za následok jej neplatnosť, ale následkom je v určitých, zákonom vymedzených prípadoch, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bezpoplatkov a veriteľ sa môže v súdnom konaní domáhať od dlžníka len zaplatenia nesplatenej istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, príp. sa dlžník môže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, z titulu plnenia veriteľovi nad rámec splátok istiny úveru.

59. Ako však bolo uvedené platí, že každá zmluva, tzn. aj spotrebiteľská, musí obsahovať všeobecné náležitosti (§ 488 a nasl. OZ) a musí byť uzatvorená v súlade so zákonnými požiadavkami v zmysle ustanovení podľa Štvrtej hlavy Prvej časti Občianskeho zákonníka (§ 34 až § 51). To znamená, že pre vznik akejkoľvek (dvojstrannej) zmluvy ako záväzkovoprávneho vzťahu, na základe dvojstranného právneho úkonu, musia byť naplnené jeho základné pojmové znaky a to, dva vzájomné a zhodné prejavy vôle oboch strán, zamerané k následkom, ktoré sa majú prejavenu vôľou vyvolať a ktoré sú aprobované právnym poriadkom. Základnými predpokladmi vzniku zmluvy sú návrh, jeho akceptácia a konsenzus (§ 43a, § 43b, § 43c OZ). Potom v nadväznosti na uvedené a vychádzajúc s platnej právnej úpravy, je podľa § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzatvorená okamihom účinnosti prijatia návrhu, avšak v prípade, ak prijatie návrhu obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, ide o odmietnutie návrhu a považuje sa to za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (akceptovaný).

60. Je zrejmé, že žalobkyňou vyplnená a podpísaná „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere“ ku dňu XX.XX.XXXX predstavovala podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle určený žalovanému, ktorý mal smerovať k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je ako zmluvný typ upravený v osobitnom zákone č. 129/2010 Z.z. a ktorá predstavuje osobitnú formu (spotrebiteľskej) zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ako

absolútneho obchodného záväzkového vzťahu (§ 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka). Na tento vzťah sa potom bez ohľadu na povahu účastníkov použije právny režim Obchodného zákonníka, okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré by sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použila právna úprava Občianskeho zákonníka, napr. aj úprava spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ).

61. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. ObchZ patria určenie zmluvných strán, určenie výšky úveru, resp. úverového limitu (pri revolvingu), výška odplaty (úrokov), záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka poskytnuté prostriedky vrátiť. Konsenz v týchto podstatných častiach úverovej zmluvy je nevyhnutný pre jej vznik a pokiaľ nedôjde k dohode o niektorých z týchto podstatných náležitostí, nemožno hovoriť o vzniku úverovej zmluvy.

62. Pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ako osobitnej formy zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. ObchZ, zákon predpisuje aj ďalšie obsahové náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 a § 7 zákona č. 129/2010 Z.z.. Dôsledkom absencie týchto osobitných náležitostí je (v stanovených prípadoch), že úver je bezúročný a bez poplatkov. Predpokladom platného vzniku zmluvy, je však vždy jej uzatvorenie stranami na základe konsenzu v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, a to aj ohľadom týchto osobitných náležitostí, ktorých úplná absencia nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy, ale bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru na základe nej poskytnutého.

63. V danom prípade veriteľ, voči ktorému žalobkyňa ako dlžník smerovala písomnú a dňa 22.09.2014 podpísanú žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, ktorú nepochybne pred jej podpisom vyplňala žalobkyňa (resp. sprostredkovateľ) iba v bode 2 a 5 Zmluvy o RU (Osobné údaje a Údaje o požadovanom revolvingovom úvere), túto formulárovú Žiadosť/Zmluvu o RU schválil a podpísal dňa XX.XX.XXXX, s rovnakými parametrami úveru aké sú uvedené v žiadosti o úver, v bode 6 Zmluvy o RU (Údaje o schválenom revolvingovom úvere). Zákonnou požiadavkou pri spotrebiteľských úverových zmluvách je ich písomná forma a teda je potrebné, aby prijatie návrhu bolo uskutočnené písomne, čo verifikujú vlastnoručné podpisy žiadateľa a adresáta návrhu. To znamená, že žalovaný veriteľ ako druhá strana zmluvy akceptoval návrh (žiadosť) žalobkyne a medzi stranami sporu došlo v podstatných náležitostiach úverovej zmluvy ku konsenzu, a predmetnú ZoRU možno považovať z hľadiska všeobecných náležitostí za platne uzatvorenú.

64. Čo sa však týka osobitných náležitostí podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je však potrebné uviesť, že po preskúmaní predmetnej Zmluvy o RU dospel súd k záveru, že v dôsledku absencie zákonom vyžadovaných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f), j) a k) a § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., treba úver poskytnutý na základe tejto zmluvy, považovať podľa citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase jej uzatvorenia, za bezúročný a bez poplatkov. Konkrétne predmetná Zmluva o RU vôbec neobsahuje (resp. pri RPMN obsahuje nesprávny údaj): (i) druh spotrebiteľského úveru, (ii) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (iii) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (iv) správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a (v) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, tzn. neobsahuje predpísané náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c) f) j) a k) zákona č. 129/2010 Z. z..

65. Z predloženej ZoRU tiež vôbec nevyplýva, že by žalovaný konal s odbornou starostlivosťou tak ako mu to predpisuje § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., keď časti bod 2. ZoRU nie sú okrem identifikačných údajov žalobkyne, uvedené žiadne údaje odrážajúce jej osobné a majetkové pomery a iné pomery (údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa atď.), tzn. údaje potrebné na účely posudzovania schopnosti splácania úveru. Deklarovaný súhlas dlžníka v bode 10. ZoRU s tým, že veriteľ môže získať informácie o jeho bonite, platobnej morálke a dôveryhodnosti, takéto zákonom požadované konanie veriteľa nepreukazuje a v nadväznosti na § 11 ods. 2 cit. zákona, ide o hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 cit. zákona zo strany veriteľa, ktoré zákon sankcionuje tým, že sa úver aj z tohto dôvodu považuje za bezúročný a bez poplatkov.

66. Súd nemohol akceptovať argumentáciu žalovaného, tieto osobitné zákonom predpísané náležitosti - údaje o schválenom úvere, obsahuje Oznámenie veriteľa zo dňa 25.09.2014, na ktoré žalovaný odkazoval, nakoľko v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by bola žalobkyňa s touto listinou oboznámená. Žalobkyňa poprela tvrdenia žalovaného o tom, že by obdržala predmetné

Oznámenie, tak ako poprela aj tvrdenia žalovaného, že jej bol známy obsah Zmluvných dojednaní, na ktoré ZoRU v bode 7. odkazovala. Oznámenie veriteľa zo dňa 25.09.2014 bolo podpísané iba žalovaným ako veriteľom dňa 25.09.2014, tzn. až po podpise Žiadosti/Zmluvy o RU žalobkyňou ako dlžníkom dňa 22.09.2014 a nie je ani zrejmé, či bolo neskôr žalobkyňi vôbec doručené.

67. V súvislosti s jednorazovým poplatkom za poskytnutie úveru v sume 150 eur súd uvádza, že je bežnou súčasťou úverových zmlúv a bol v ZoRU jasne a zrozumiteľne uvedený. Rovnako tak odplata vo forme mesačných splátok, na základe uzatvorenej Dohody o poskytovaní služieb vo forme osobitnej listiny. Uvedený poplatok a odplata sú však podľa súdu bezpochyby nákladmi spojenými s úverom v zmysle § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia ZoRu a Dohody.

68. Dohoda o poskytovaní služieb z 25.09.2014, bola uzavretá súčasne s predmetnou ZoRU resp. bola žalobkyňou podpísaná v rovnaký deň 22.09.2014, keď žalobkyňa o úver požiadala a pred tým, ako žalovaný žiadosť o úver schválil, resp. akceptoval návrh úverovej zmluvy dňa 25.09.2014. Preto nie je rozhodujúce, že Dohoda bola podpísaná na osobitnom formulári, resp. či jej ustanovenia boli individuálne dojednané alebo či sa v nej deklaruje, že nie je podmienkou poskytnutia úveru. Je zrejmé, že bola súčasťou úverových podmienok, súvisela s poskytovaním úverom a preto bolo povinnosťou žalovaného túto skutočnosť zohľadniť aj pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov úveru, navyiac, ak odplata bola rozložená na celú dobu splácania úveru a bola súčasťou každej jednej mesačnej splátky. Súd nepovažoval za správny argument žalobcu, že do výpočtu RPMN sa nezapočítavali také náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní avšak, nepredstavujú podmienku pre uzavretie zmluvy, dokonca, že by započítanie týchto nákladov bolo v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, platnom v čase uzavretia ZoRU. Podľa názoru súdu k takýmto záverom nemožno prísť k žiadnym výkladom uvedeného ustanovenia. Súd predovšetkým zdôrazňuje, že účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv a úverov je ochrana spotrebiteľa a nie ochrana dodávateľov a bánk, pričom zo znenia citovaných ustanovení zákona nepochybne vyplýva, že do výpočtu RPMN je potrebné zahrnúť všetky náklady, vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu a nákladov za rôzne doplnkové služby. V citovanom ustanovení slovo „najmä“ vyjadruje príkladný výpočet a poukazuje sa na poistenie, ako častú, doplnkovú službu, ktorá má pre spotrebiteľa význam pri neschopnosti splácať úver. Služby, za ktoré mala platiť žalobkyňa, sú bežné služby spojené s úverom a pokiaľ si banka sa neúčtovala poplatky, tieto tvoria súčasť celkových nákladov úveru a musia byť zohľadnené aj pri výpočte RPMN. Možno teda zhrnúť, že žalovaný svoje tvrdenie o dobrovoľnosti uzatvorenia Dohody v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepreukázal, keď bola žalobkyňou podpísaná v ten istý deň ako žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere (22.09.2014), pred tým ako ju akceptoval (schválil a podpísal) žalovaný dňa 25.09.2014 a vzhľadom na jej akcesoritu k hlavnému vzťahu, nemožno ju posudzovať samostatne. Potom do odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi mala byť zarátaná aj odmena podľa tejto Dohody. To vyplýva aj z § 1 ods. 1 veta prvá nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akéhokoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Odplata zahŕňa všetky plnenia, ktoré sú spojené alebo vyžadované pri poskytnutí plnenia. Z predmetnej Dohody vyplýva, že služby podľa nej sú priamo spojené s úverovým vzťahom a potom je zrejmé, že odplata dohodnutá v Dohode mala byť zakomponovaná aj do výpočtu RPMN. Podľa § 1a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, pričom odplata požadovaná žalovaným najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať (§ 53 ods. 6 OZ), prevyšovala.

69. Nebolo sporným, že žalovaný tento náklad - odplatu na základe dohody do výpočtu RPMN nezahrnul a potom je údaj o RPMN zjavne nesprávny a neprípustným spôsobom zavádza aj bežne obozretného spotrebiteľa. RPMN, ktorá je pre spotrebiteľa dôležitý, ak nie rozhodujúci údaj, z ktorého spotrebiteľ vychádza a ktorý si môže pri uzatváraní úverovej zmluvy porovnávať s priemernou hodnotou RPMN ostatných poskytovaných spotrebných úverov, je preto povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom

úvere a dôležitý pri rozhodnutí uzavrieť zmluvu. Navyše v danom prípade výška odplaty za dohodnuté služby bola stanovená mesačne, bez ohľadu na to, či službu spotrebiteľ využil a vyjadrená bola percentom tak, že pri uzatvorení ZoRU, resp. podpísaním žiadosti o úver, žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala žiadnu informáciu o tom, že odplata v konečnom súčte predstavuje takmer sumu istiny úveru (1.451,52 eur). Táto informácia vyplývala iba z Oznámenia veriteľa o schválení úveru zo dňa 25.09.2014, ktoré však dlžník nepodpísal a teda nebolo preukázané, že by aspoň dodatočne o výške tejto odplaty vedel. Preto nezahrnutie odplaty za doplnkovú službu do výpočtu RPMN sa javí ako obchádzanie zákona a neprijateľná zmluvná podmienka, v rozpore s dobrými mravmi, pričom súd sa však touto otázkou už dôsledne nezaoberal s ohľadom na záver o nesprávnosti údaju o RPMN uvedeného v predmetnej ZoRU, a najmä absencií ďalších osobitných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

70. Možno teda uzavrieť že, ak žalobkyňa uzatvorila so žalovaným aj Dohodu o poskytovaní služieb, bolo povinnosťou žalovaného zohľadniť túto skutočnosť a v zmluve výslovne uviesť, že v dôsledku poskytnutia doplnkových služieb, je RPMN v skutočnosti 64,90 % a nie 25,84 %, ako vyplývala zo ZoRU.

71. Pri výpočte RPMN bol okrem uvedeného nesprávne zohľadnený aj údaj o výške úveru, nakoľko žalovaný veriteľ si poplatok za jeho poskytnutie odrátal od výšky schváleného úveru a v skutočnosti žalobkyni vyplatil o 150 eur menej, nakoľko si neprípustne započítal tento poplatok voči poskytnutým úverovým prostriedkom. To znamená, že v konečnom dôsledku žalobkyni žalovaný neposkytol úver vo výške, ktorý žiadala a ktorý jej schválil v sume 1.500 eur, ale len v sume 1.350 eur, pričom pri výpočte RPMN vychádzal s výšky úveru 1.500 € a nákladov úveru 150 eur. Takéto parametre dosadené do vzorca pre výpočet RPMN, nie sú v súlade s podmienkami ZoRU a je zrejmé, že dôsledkom je nesprávny údaj o RPMN uvedený v ZoRU neprospech spotrebiteľa, čo je ďalší dôvod spôsobujúci následok podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, že poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkov.

72. Nakoľko podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa, čo sa stalo v danom prípade a ďalej ak predmetná ZoRU neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 a § 7 cit. zákona (odsek 64 a 65. rozsudku), je dôsledkom absencie týchto zákonných náležitostí, že spotrebiteľský úver z predmetnej ZoRU sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný až v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 25.09.2014 uviedol údaje o schváleného úveru vyžadované ustanovením § 9 ods. 2 citovaného zákona, avšak tieto údaje mali byť podľa uvedeného zákonného ustanovenia, súčasťou predmetnej ZoRU.

73. Za daného stavu, keď konaní nebolo sporným a vyplývalo to aj z predložených listinných dôkazov - detailu pohybu na účte W z XX.XX.XXXX a potvrdení o vkladoch žalobkyne v sume 81,99 eur v období od 31.10.2014 do 07.11.2016, že žalobkyňa z titulu uzatvorenej ZoRU uhradila na splátkach celkovú sumu 1.806,18 eur, ktorá je vyššia ako poskytnutá istina úveru v sume 1.350 eur (po znížení o poplatok 150 eur), je plnenie žalobkyne nad rámec poskytnutej istiny úveru, naplnením skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia (plnením bez právneho dôvodu), v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je povinný žalovaný podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, žalobkyni vydať, tzn. sumu 456,18 eur.

74. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

75. Žalobkyňa sa domáhala žalobe vydania bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému až do zaplatenia. Žalovanému bola doručená žaloba dňa 20.01.2017 a nakoľko súd vyhovel žalobe a žalobkyni priznal peňažné plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného, žalobkyni patria popri plnení aj úroky z omeškania určené pre občianskoprávne vzťahy, v uplatnenej zákonnej výške 5,00 % ročne podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. od 21.01.2017.

76. Z uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že žaloba je v tejto časti o vydanie bezdôvodného obohatenia spolu s úrokmi z omeškania dôvodná a zaviazal žalovaného z tohto titulu na zaplatenie žalovanej sumy 456,18 eur žalobkyni a úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 21.01.2017 až do zaplatenia. (I. výrok rozsudku)

77. V tej časti žaloby, ktorou žalobkyňa žiadala určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa dohodnutého poplatku za poskytnutie ju úveru / revolvingu, tak ako už bolo na inom mieste odôvodnenia rozsudku naznačené, poplatok za poskytnutie úveru, či už vo výške 150 eur alebo v inej výške, nie je automaticky neprijateľnou podmienkou a preto neplatne dojednanou v zmysle § 53 ods. 1 až 3 a 5 Občianskeho zákonníka, spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie zmluvy o výške poplatku, napriek tomu, že nebolo so žalobkyňou dohodnuté individuálne, samo osebe nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach, pričom žalobkyňa neuviedla žiadne skutkové tvrdenia a presvedčivé argumenty, v čom spočíva táto nerovnováha právach a povinnostiach medzi stranami ZoRU. Je zrejmé, že za uvedený poplatok žalovaný poskytol žalobkyni plnenie a to úver, resp. revolving a takýto poplatok je bežnou súčasťou spotrebiteľských úverových zmlúv. V konkrétnej veci bol poplatok formulovaný zrozumiteľným spôsobom a určený konkrétnou výškou sumy, a preto súd nezistil žiadne okolnosti, pre ktoré by mal v tejto časti vyhovieť žalobe a uplatniť inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 OZ. Z toho dôvodu v tejto časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. (II. výrok rozsudku)

78. V súvislosti s ďalšími námietkami a spornými otázkami súd uvádza, že v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011).

79. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

80. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

81. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

82. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení nakoľko žalobkyňa mala vo veci úspech len čiastočný, súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p., vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (III. výrok rozsudku)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.